

Ordføreren: I det Sidste kan jeg ikke Andet end give den sidste ærede Taler fuldkommen Medhold; jeg kan ikke være enig med den ærede Minister i, at intetsigende Attester ere noget Nytt og Ujændt, dem have vi desværre her i Landet meer end nok af. Men at det ikke vil indeholde nogen Betyggelse mod nogensomhelst Concurrence for Haandværkerne og heller ikke for Consumenterne for Vedkommendes Dygtighed, at de kunne tilveiebringe kristeligt Beviis fra Hvilkensomhelst om, at de have beskæftiget sig med og forstaae dette eller hiint Haandværk, troer jeg maa være indlysende. Jeg kan forstaae en alvorlig Kamp om, at de nuværende Laugsprøver ikke frembyde tilstrækkelig Garanti for, at Vedkommende virkelig forstaaer sit Sag; jeg kan forstaae, at man med Facta i Haanden beviser, at de ikke give en saadan Betyggelse mod en udstrakt Concurrence, som Vedkommende anseer for usælig; jeg kan altsaa forstaae, at man vil have dem ffærpede; jeg kan til Nød forstaae, at man vil lade sig nøie med, at de bestaae som de ere; jeg har ondt ved at forstaae, at man vil indføre de modificerede Duellighedsprøver, som man har betegnet dem, der skulle kunne udføres paa et Par Dage med en Udgift af et Par Daler; men at man virkelig et Dieblisk kan troe, at der er nogen fornøstlig Mand i Landet; der vil søge sin Beroligelse i, at Ingen kan nedfætte sig paa et Haandværk, der ikke kan producere en skreven Lap fra en hvilkensomhelst Person for, at han forstaaer det og har befattet sig dermed, er ubegribeligt, og jeg troer virkelig ikke, at det udspringer fra noget sandt Kjendskab til Stemmningen omkring i Landet, naar man troer, at en saadan ringe Ting skulde kunne medføre nogen virkelig Beroligelse med Hensyn til den Frygt, som man kunde troe, der var tilstede. Forøvrigt skal jeg bemærke, at ganske vist er der Spørgsmaal i dette Lovforslag, som vedkomme Mellemværendet mellem Kjøbstæderne og Landet; men det er en fuldkommen Misforstaaelse, naar man vil anvende det paa nærværende Tilfælde. De, der nedfætte sig, efterat have aflagt Duellighedsprøve, med Borgerskab og med eller uden Attest, ere alle lige gode Kjøbstadsborgere, og, naar man har paa-

beraaet sig som et Factum, at det, som her er foreslaaet, er Noget, hvorpaa man sætter Priis, da er det jo Enhver overladt efter det Kjendskab, han har til en saadan Stemmning, at lægge den Bægt derpaa, som han vil; men hvad der offentligt er fremkommet i offentlige Forhandlinger, hvad alle Adresser, der ere indkomne til Rigsdagen, ere gaaede ud paa, ere modificerede Duellighedsprøver, og ikke saadanne Attester. Hvis dette havde været Tilfældet, vilde jeg have tænkt det Samme, som jeg har sagt, men maaskee ikke sagt det, med Hensyn til det fuldkomment Bærdiløse dert; men der foreligger Intet offentligt, som kunde berettige til den Forudsætning, at det virkelig skulde være mere end i alt Fald aldeles øieblikkelig hentastet i ganske enkelte Kredse, at der i denne Forordning om Attester skulde kunne ligge nogen Betyggelse. Jeg skal bemærke, at Udvalget i sin Heelhed har været enigt i den, som jeg troer, temmelig fuldstændige Kritik af den hele Idee om modificerede Vesterprøver, og jeg skal ikke gjentage, hvad der trykt foreligger Enhver af Tinget, men kun anføre, at Alt, hvad der i Udvalgets Betænkning er sagt om det lidet Betydende og i mange Henseender Misforiske, der vilde være derved, glæder tilveels dobbelt om dette Surrogat derfor, som jeg ikke vil være med at byde den danske Haandværkstand.

Sesfen: Før end vi gaae over til Afstemningen, skal jeg endnu kun tillade mig et Par Bemærkninger. Den ærede Ordfører har nu stift ligesom før, for at modarbejde den ærede Minoritets Ændringsforslag til § 15 med mine Underændringsforslag, talt Afskilligt om de modificerede Prøver og om de gamle Laugsprøver. Dermed har han ikke talt om vore Ændringsforslag og Underændringsforslag. Dermed har han talt om andre Ting. I vort Forslag findes Intet enten om modificerede Prøver eller om de gamle Prøver. Vi have brudt med Prøverne. Dernæst har han villet modarbejde bemeldte vort Forslag ved at vælge Ord om en Lap Papir, som skulde kunne erholdes hos Enhversomhelst. Jeg holder mig forvisset om, at den ærede Ordfører ikke for Alvor vil holde paa disse Udtryk, naar han